

Още в ранни детски години Христо Смирненски е бил под влияние на своя дядо по майка свещеник Анастас Крестев. Малкият Христо е прекарал две години в София, преди Балканската война, при дядо си. Несъмнено дядото е разправял на внука за своите страдания из Македония като учител и свещеник, за борбите му с църковната върхушка и турските бейове. Очевидно това е повлияло на Христо и е създавало първите насоки в него към прогресивни пътища. Дядото е влияел и със своя характер: безукоризнено честен, справедлив и безкористен. Макар като свещеник, дълбоко религиозен, да не е бил съгласен със социализма, той, като учител в Битолската гимназия, се застъпил за своя колега - социалиста Цоков и потвърждавал службата си зарад това застъпничество.

ДРАГАН ЗОГРАФОВ

който е бил по това време ученик в същата гимназия, разправя за случая:

Вс. спомени 104

